

BÜLTEN

ULUSLARARASI
AF ÖRGÜTÜ

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ ÜYE VE DESTEKÇİLERİ İÇİN
2014/1

TWITTER VE YOUTUBE YASAKLARI

İnsan hakları (youtube.com) hakkında Cumhurbaşkanlığı Güvenlik ve Sıkıyönetim Yürürlüğü'nün 27/03/2014 tarih ve 2014/358 sayılı kararına istinaden ve ilgili sayfa yasaklama 6. Madde u/b bendi kapsamında Telekomünikasyon Bakanlığı tarafından KIRILMA TEGSİDİ uygulanmaktadır.

[The PROTECTION MEASURE which has been taken for this website (youtube.com) according to Decision No. 2014/358 dated 27/03/2014 of "Council of Ministers of Justice" based on the subparagraph 2/b of article 8 of Law No. 5651 has been implemented by "Telecommunications Communication Presidency".]

www.tbmm.gov.tr | www.ankon.gov.tr | www.tbmm.gov.tr

**“Başbakan ya da danışmanlarından biri
bir sosyal medya şirketini arayarak
bir içeriği kaldırmalarını emredebilir mi?”**

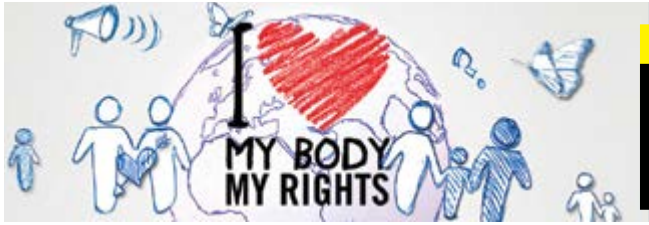
Uluslararası Af Örgütü Türkiye Araştırmacısı
Andrew Gardner (Sayfa 6)

7

Ukrayna'daki EuroMaydan çatışmalarının görgü tanığı anlatıyor - "Gerçekten savaşmış gibi hissettim"

Uluslararası Af Örgütü Ukrayna Kampanya Koordinatörü Zoryan Kis, son EuroMaydan protestolarının en ölümcül döneminde, 19 Şubat'ta geceyi Kiev'in Maydan Meydanı'nda geçirdi.

8

Bedenlerimizi kim kontrol ediyor? "Benim bedenim benim haklarım!"

Bütün kadınlar kendi sağlıkları, cinsellikleri ve çocuk sahibi olmak isteyip istemedikleri konusunda hiç bir korku, baskı, şiddet veya ayrımcılık olmadan karar verme hakkına sahiptir.

11

Büyük Kale Avrupa: Suriyeli mülteci utancı ortaya çıktı

Uluslararası Af Örgütü, yayımladığı brifingde Suriye'den acınacak derecede az sayıda mülteci yerleştirmeye razı olan Avrupalı liderlerin utançla başlarını öne eğmesi gerektiğini dile getirdi.

12

Hakan Yaman ile birlikte mücadeleye devam!

Hakan Yaman'a sayısız ülkeden, her yaşta insan hem Türkçe hem de kendi dillerinde 10,000'den fazla mektup, kartpostal, resim ve fotoğraf gönderdi. Hepsini elle yazılmış, bazıları özenle renkli kalemle boyanmış duygu dolu ve cesaretlendirici mesajlar.

13

"Tutuklu sanıkların tutukluluk halinin devamına, duruşmanın 12 Mayıs 2014'e ertelenmesine..."

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Kampanya ve Savunuculuk Direktörü Ruhat Sena Akşener, Kayseri'de görülen Ali İsmail Korkmaz davasını yazdı.

16

2014 Yerel seçimlerine katılan tüm partilere sorduk

"Kentsel dönüşüm projelerini insan hakları standartlarına uygun bir şekilde yürütecek misiniz?"

Dergi Adı: Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi İktisadi İşletmesi Bülteni

İmtiyaz Sahibinin Adı: Murat Çekiç

Sorumlu Yazı İşleri Müdürünün Adı: Erdal Demirdağ

Kapak Fotoğrafı: © Altuğ Çavuşoğlu

Grafik Tasarım/Uygulama: Altuğ Çavuşoğlu

Yönetim Yeri, Adresi: Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi İktisadi İşletmesi Hamalbaşı Cad. No: 22

Dükkan 2 D2-D3-D4 Beyoğlu/İstanbul

Basım Yapanın Adı ve Adresi: Ümit Bozkurt, Ümit Matbaacılık San. Ve Tic. Ltd. Şti.,

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi Z-A / 6-10 Topkapı / İstanbul Tel: 0212 565 42 69

Basım Tarihi: Nisan 2014

Yayın Türü: Yerel süreli yayın, 4 ayda bir yayımlanır

İçinden çocuk geçen öykülerin yüzümüzü güldürmesi, kalbimizi ferahlatması gerekmez mi? Ne yazık ki, dünyanın dört bir yanından çocukların gerçek öyküleri yüzümüzü güldürmek bir yana kalbimizi sıkıştırıyor, iflahımızı kesiyor. Yazıp okuyunca inanılması zor geliyor ama 2013 yılında bir çocuğumuz sokak ortasında başından vuruldu. Üstelik, onu koruması için var olan polislerin attığı gaz fişeğiyle vuruldu! Bazı gerçekler kabul edilemeyecek, inanılmayacak kadar ağır. Ama kim düşünür bir çocuk sabah ayazında evinin önünde gaz fişeğiyle vurulsun?

Türkiye'de çocuklarımızı kontrolsüz bir şiddet cehennemi içinde kaybediyoruz. Çok uzağa gitmeyin, geçtiğimiz yıllardaki kayıpları gözünüzün önüne getirmeye çalışın. Mesela, Ceylan Önkol'u hatırlayın. Ceylan'ın tek fotoğrafı okula kaydolarken çekilmiş bir vesikalık. 12 yaşındaki bir kız çocuğunun evinin önünde havan topuyla öldürüleceğini kim tahmin eder ki?

Ne kadar acı olsa da, bu öyküleri daha da çoğaltmak mümkün. Tek tek isimleri yazmak, okumak bile acı veriyor. Üstelik bu isimler sadece Türkiye'ye özgü de değil. Çocuklar, korkunç şiddetin ilk hedefleri oluyor çoğu zaman. Uluslararası Af Örgütü'nün Orta Afrika Cumhuriyeti'ndeki ekibi bir toplu mezar ihbarı üzerine başkent yakınlarındaki bir köye gittiğinde ilk olarak 11 yaşındaki bir kız çocuğunun cesediyle karşılaşmıştı. Bütün köy katledilmiş, adını dahi bilmiyoruz kız çocuğunun.

Dünyanın her yerinde kontrolsüz şiddetin ortaya çıkardığı sonuçlar ağır. Berkin 14 yaşında vurulduğunda, Ceylan 12'sinde katledildiğinde açılan yaraları kapatmak çok zor. Üstelik bu yaraları görmek, annelerinin bağrından çıkan haykırışları duymak bile o kadar zorlaşıyor ki. Çünkü çocuklarımızı kimin öldürdüğünü bile tespit edemiyor adalet sistemi. Biz sorumluların bulunup yargılanmasını istiyoruz. Bunun için gerçek adaleti sağlayacak, Berkin'i Ceylan'ı öldürenleri adalet önüne çıkaracak bir hukuk sistemine ihtiyacımız var. Oysa siyasetin, medyanın gündeminde hep değiştirmeyen değişiklikler, koca koca laflar ve büyük büyük planlar yer alıyor. Ancak, bu değişiklikler, laflar, planlar adalet sistemini her gelenin yeniden bozup yeniden yaptığı bir yapboz olmaktan çıkaracak mı? Hukuk uzmanı olmadan, başınıza bir haksızlık gelirse bir yerlerde adil bir mahkemenin olduğunu bilerek içinizi ferahlatabilecek misiniz? Bu sorulara cevaplar muhtelif. Ama bildiğimiz bir şey var: Türkiye'de adalet zalimle zalimin bölüştüğü bir oyun olmaktan çıkmalı. Adalet, yaşadığımız haksızlar karşısında aldığımız hasarları onarmak için koşacağımız bir sığınak olmalı. Ve, tam da bu yüzden sırf evlatlarını kaybeden annelerin huzur bulmasını düşünerek, gerçek bir adalet sistemi inşa etmeliyiz. Bu gerektir, bize yeter.

Bütün bunları duymak ve bilmek aklımızı kaçırmamıza neden olacak diye korkuyoruz belki. Ama vicdanlarımız, aklımızı da koruyabilecek kadar güçlü olmak zorunda. Sadece üzülerek, oturduğumuz yerde göz yaşı dökerek bu kötülükleri engelleyemeyiz. Harekete geçmeliyiz! Dünyanın neresinde olursa olsun, insan hakları ihlalleriyle mücadele edebilecek gücü kendimizde bulmalıyız. Siz Uluslararası Af Örgütü gibi kurumları destekleyerek bu mücadeleye katkıda bulunuyorsunuz. Ancak, gerçek adaleti sağlamak için daha çok olmalıyız, sesimizi daha güçlü çıkarmalıyız! Hiçbir şey imkansız değil!

Murat Çekiç, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Direktörü

TÜRKİYE'DE TWITTER HÂLÂ KAPALI VE İNTERNET ÖZGÜRLÜĞÜ KONUSUNDA VERİLECEK MÜCADELENİN SINIRLARI ÇİZİLİYOR

Twitter, Perşembe gecesi saat 11:00'de kapatıldı. Telefonum çalmaya başladı: Twitter'ın kapatıldığını duymuş muydum? Kimin Twitter'a erişebildiğine, kimin erişemediğine ve bunun nedenine dair bir karmaşa vardı. Hükümet, yerel seçimlerden sadece bir hafta önce ifade özgürlüğüne yönelik son derece arsız bir saldırı anlamına gelen bu adımı gerçekten atar mıydı?

Evet, gerçekten yaptıkları tam da buydu. Twitter, Türkiye'de yedi günden beri kapalı ve yasağın ne zaman kalkacağına dair hiçbir işaret yok (bu yazı, Ankara 15. İdare Mahkemesi'nin, 26 Mart'ta Twitter'a erişimin engellenmesine dair yürütmeyi durdurma kararından önce yazıldı). Bu tam bir sürpriz değildi. Twitter'ın kapatılmasından dört saat önce, Türkiye Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, bir seçim mitinginde Twitter'ın "kökünü kazıyacağız" şeklinde tehditte bulunmuştu. Söylediği üzere, bizzat bu emri vermişti. Bu, Türkiye'de politikanın nasıl yapıldığının – ve insan haklarının nasıl ihlal edildiğinin – tipik bir örneği.

Cuma 13.00 sularında, birçok insan, akıllı telefon ve bilgisayarlarının ayarları üzerinden – coğrafi konumlarını saklayarak – yasaktan kurtulmanın yollarını buldu. Önceden sadece bilgisayar meraklılarının dağarcığında olan kelimeler olan DNS (Domain Name System, Alan Adı Sistemi) ve VPN (Virtual Private Network, Sanal Özel Ağ) jargonu bir gecede Türkiye'de günlük hayatın içine girdi.

Google'ın popüler kamusal DNS'si sosyal medyada paylaşılmaya başlandı ve aceleyle duvarlara grafiti şeklinde yazıldı. Yasağın uygulamaya girmesinin ertesi gününde, Türkiye'deki Twitter trafiğinin bir gün önceye göre %30 arttığı rapor edildi. Hafta sonunda yetkililer aşması daha zor farklı bir yasak uygulamasına geçti fakat; Türkiye'de birçok insan hâlâ Tweet atıyor. Neden hükümet geniş çapta eleştirilen ve nafi Twitter'ı susturma çabasının sürdürmekte ısrarcı?

Cevap, muhalefete tahammülsüzlüğün dışı vurumu ve hükümet yetkililerinin yolsuzluklarını ispat ettiği iddia edilen telefon konuşmaların dökümleri arasında bir yerde. Twitter ikisi için de büyük bir platforma dönüştü.

İronik bir biçimde – kendisi de bir Twitter kullanıcısı olan – Başbakan, Twitter'ın eleştirel seslerin megafonu haline gelmiş olmasına öfkeli. Görünürdeki bu amacın dışında, bu hareket internet ortamında ifade özgürlüğünü zaptedecek daha geniş çaplı bir stratejinin parçası olarak görülmeli. Yetkililer Şubat ayında ülkenin internet yasası ile ilgili değişikliğe gittiklerinde, internetin içeriğini engelleyecek büyük bir gücü serbest bıraktılar. Yasağı onaylayan bir mahkeme kararı olmadığı için, Twitter yasağının bu yasa altında bile yasal olup olmadığı tartışılır. Başbakan ayrıca, Türkiye'de ofisleri bulunan Facebook ve YouTube'un ulusal güvenliğe tehdit teşkil ettiğini söyledi ve onların da yasaklanabileceğini ima etti. Yetkililer Twitter'ın Türkiye'de bir temsilcisinin olmasını istiyor; belki de hükümet baskısına tabi tutulabilecek birisi...

Bütün bunlar gelecekte olabileceklerin kaygı verici bir uyarısı. Türkiye'deki ana-akım medya hükümete çoktan boyun eğdi. Şimdiki soru ise sosyal medyanın da aynı yöne mi gideceği sorusu. Başbakan ya da danışmanlarından biri bir sosyal medya şirketini arayarak bir içeriği kaldırmalarını emredebilir mi? Yakın zamanda sızan ve meşhur olan bir konuşma kaydına göre, geçen Haziran ayında Başbakan'ın Türkiye'deki HaberTurk adlı haber kanalının Genel Yayın Yönetmeni'ne yaptığı şey tam olarak bu: Başbakan, bir muhalefet parti liderinin konuşmasından canlı yayında verilen alt yazıları ekrandan kaldırılmasını istiyordu. Sosyal medya şirketleri ve kullanıcıları ve ifade özgürlüğüne değer veren herkes bu tehlikenin farkında olmalı ve sosyal medyada da dahil olmak üzere buna karşı ne düşündüğünü açıkça söylemeli.

YOUTUBE'UN SEÇİMLERDEN HEMEN ÖNCE YASAKLANMASI BÜYÜYEN SANSÜRE İŞARET

27 Mart 2014

Uluslararası Af Örgütü bugün yaptığı uluslararası açıklamada "Türkiye yetkililerinin YouTube erişimini, seçim arifesinde ve Twitter'a erişimin engellenmesinin hemen ardından, yasaklaması ifade özgürlüğünü baltalayan önceden tasarlanmış ciddi ve genel bir darbeye işaret ediyor" dedi. Basında yer alan haberlere göre, Dışişleri Bakanlığı video paylaşım sitesine erişimi engellemek için idari karar talep ederken ulusal güvenlik kaygılarını gerekçe gösterdi. İddialara göre, bu talep üst düzey yetkililerin Suriye hakkındaki görüşmelerinin ses kayıtlarının sanal ortamda daha fazla dolaşımını önlemek amacıyla taşıyordu. Uluslararası Af Örgütü Türkiye Araştırmacısı Andrew Gardner "Hükümet, internet sitelerini, karşıt fikirlerin yaygınlaşması ve utandırıcı bilgilerin yayınlanmasını sağladıkları için top yekün kapatmak için adeta bahane arıyor," dedi. "Seçimlerden birkaç gün önce ve Başbakan Erdoğan'ın YouTube'a yönelik sert eleştirisinin ardından uygulanan erişim yasağı, açıkça görüldüğü gibi hükümetin kaba bir sansür girişiminden başka birşey değildir ve sadece daha derin bir güvensizliğe ve hayal kırıklığına yol açacaktır." "Türkiye makamlarının bazı içeriğe dair meşru kaygıları olsa bile, YouTube erişimini ülke çapında tamamen yasaklamaları orantısız bir hamledir. YouTube'a erişim derhal sağlanmalı ve yetkililer ihlallere ve karşıt görüşlere yer veren siteleri yasaklamaktan vazgeçmelidir."

"GERÇEKTEN SAVAŞTAYMIŞIZ GİBİ HİSSETTİM"

EUROMAYDAN ÇATIŞMALARININ GÖRGÜ TANIĞI ANLATIYOR

Uluslararası Af Örgütü Ukrayna Kampanya Koordinatörü Zoryan Kis, son EuroMaydan protestolarının en ölümcül döneminde, 19 Şubat'ta geceyi Kiev'in Maydan Meydanı'nda geçirdi. Hem 19 hem de 20 Şubat'ta patlak veren çatışmalar 70'ten fazla protestocunun ve en az 20 polis memurunun ölümüyle sonuçlandı.

Ukrayna'daki EuroMaydan Protestoları tam üç ay önce bugün başladı. Hayatım boyunca ilk defa ülkem, insan haklarının ve insan onurunun böylesine yok sayılmasına tanıklık ediyor. Bir tarafta hükümetin kendi halkını dinleme konusundaki korkunç yetersizliği diğer tarafta sıradan insanların inanılmaz bir cesaretle haklarını savunması. Geçen yılın sonlarında, polis şiddetine ve cezazsızlığına karşı ilk imza kampanyamızı başlatırken, Ocak ve Şubat 2014'te kolluk kuvvetlerinin gerçekleştirebileceği hak ihlallerinin boyutunu tahmin edememiştik. 19 Şubat'ta, polisle şiddetli çatışmalar yeniden alevlendiğinde, Kiev'deki ofisimiz güvenliğin olmaması sebebiyle kapatılmaya zorlandı. Polisin meydanı bastığı ve bölgeyi "temizlemek" için yaptığı üçüncü teşebbüsü sırasında, geceyi şehrin merkezindeki Bağımsızlık Meydanı ve protestoların merkez üssü olan Maydan'da geçirdim. Günün daha erken saatlerinde 30'dan fazla protestocu Kiev'in göbeğinde vurularak öldürülmüştü. Polis protestoculara karşı gerçek mühimmat kullanıyordu: yeni Rus ses bombaları, göz yaşartıcı gaz, plastik mermiler, üç tazyikli su fışkırtma aracı ve birlikleri taşımak için kullanılan iki araç. Gerçekten savaştaymışız gibi hissettim... Polis barikatları kaldırırken protestocular, lastik ve kıyafetler de dahil "yanabilen her şeyi" yakarak polislerin etrafında ateşten bir duvar oluşturdu. Meydanda her birinin ayrı bir rolü olan yaklaşık 5,000 kişi vardı. Bazıları, gençlerin bizim hayatlarımızı kurtarmak için kendi hayatlarını ortaya koyduğu, ön saflara taş ve tekerlek taşımak için hatlar oluşturmuştu. Kararlılık, ağırbaşlılık ve cesaretle dolu yüzlerce insan gördüm. Ülkenin dört bir köşesinden gelen öğrenciler, emekliler, hipsterlar, Rusya ve Ukraynalı konuşmacılar, akademisyenler ve madenciler. Hepsiyi gurur duydum. Plastik bir mermi bacağıma geldiğinde ana kısma yakındım. Uzaktan ateşlendiği için yaralanmamıştım ve acısı sadece beş dakika kadar sürdü. Ben acıyla inlediğimde çevremdekiler bana yardım etmeye hazır. Kesinlikle korkuya kapılmamışlardı. Onlara iyi olduğumu söyledikten sonra hep beraber gülmeye başladık. İki dakika sonra, muhalefet liderlerinden biri ana kısımda yaptığı konuşma sırasında plastik mermiyle yaralandı. Ateş eden her kimse, muhalefet liderinin yüzünü nişan alıyordu. Ertesi gün, 20 Şubat'ta, Maydan Meydanı'nda yeni bir şiddet olayı patlak verdi. Çatışmalar sırasında, 60'tan fazla kişinin keskin nişancılar tarafından

vurularak öldürüldüğü iddia edildi. Protestocular meydandaki kaybedilen bölgeyi yeniden ele geçirdi ve polisler geri püskürtüldü. Uluslararası Af Örgütü Ukrayna ekibi olarak, çok fazla sayıda yaralı olmasını göz önünde bulundurarak kan bağışi yapmaya karar verdik. Yaklaşık beş farklı yeri aradık fakat hepsi de kan bağışında bulunan insanlarla dolu olduklarını ve yeterince kapasitelerinin olmadığını dile getirdi. İsimlerimiz ertesi gün için listeye yazıldı.

19 Şubat'ta metro kapatıldı ve birçok insan ya şehri terk etti ya da evlerinden ayrılmamayı seçti. Buna rağmen, Maydan Meydanı'ndaki kişi sayısı, ülkenin her köşesinden Kiev'e gelen ve kontrol noktalarını atlarmaya çalışan otobüs ve araba sayısı ile artıyordu. Zhytomir'den şehre ulaşmak için ormanın içinde üç saat boyunca yürüyerek gelen birkaç kişiyle karşılaştım. Maydan Meydanı'nda vurulanların çoğunun boynunda yara izleri vardı. Doktorlardan biriyle konuştuğumda bana böyle bir yarayla hayatta kalma şanslarının olmadığını ve açık bir biçimde öldürme amacıyla profesyoneller tarafından vurulduklarını söyledi. Birçok ceset Maydan Meydanı'na ve şehir idare binasının önüne kondu. Ölü arkadaşının yanında dua edip ağlayan adamlar gördüm. Ölenlerin toplam sayısı hala bilinmiyor ama 70'ten çok daha yüksek olduğu kesin. Ölenlerin listesine bakarken tanıdığım kimsenin olmamasını umdum... Tanıdığım kimse yoktu; fakat birçoğu bu kadar şanslı değildi.

© Pavlo Skala

BEDENLERİMİZİ KİM KONTROL EDİYOR?

“BENİM BEDENİM BENİM HAKLARIM!”

Bütün kadınlar kendi sağlıkları, cinsellikleri ve çocuk sahibi olmak isteyip istemedikleri konusunda hiçbir korku, baskı, şiddet veya ayrımcılık olmadan karar verme hakkına sahiptir. Ama biliyoruz ki dünyanın her yerinde insanların karar verme hakları devlet, sağlık kurumları ve hatta aileleri tarafından kontrol ediliyor. Devletler tahmin ettiğimizden de çok özel hayatımıza ve mahrem alanlarımıza müdahale ediyor. Bizim yerimize sürekli başkaları karar veriyor. Konu üreme ve cinsel sağlık hakları olduğunda karşımıza tabular ve aşılması zor bir sessizlik çıkıyor.

“Benim Bedenim Benim Haklarım” Uluslararası Af Örgütü olarak önümüzdeki iki yıl boyunca yürüteceğimiz öncelikli küresel kampanyalarımızdan biri. Üreme ve cinsel sağlık haklarımızın yasaklanmasına, bedenlerimizin kontrol edilmesine ve baskı altında tutulmasına “hayır” diyoruz. Bugün dünyanın bir çok yerinde gençler bir araya geliyor, cinsel sağlık hakları ve eğitiminden, kadınların kendi bedenleri hakkında özgürce karar verme haklarına, eşcinsel

ilişkilerin yasal olmasına kadar herşeyi konuşuyor. Biz de Uluslararası Af Örgütü olarak bu tartışmalara katılmayı ve farkındalık çalışmalarına destek vermeyi amaçlıyoruz. Hayatlarımızda değişim yaratmak için Nepal, Burkina Faso, El Salvador, Cezayir, Fas, Tunus ve İrlanda gibi ülkeler başta olmak üzere dünyanın farklı yerlerinde cinsel ve üreme sağlığı haklarımız konusunda yürütülen mücadelelere kampanya çalışmalarımız ile destek veriyoruz.

Cinsel ve üreme sağlığı haklarımız neler?

- Kimi sevdiğini seçme hakkına sahipsin.
- “Çocuk sahibi olmak istiyor musun?” Senin beden, bu senin kararın.
- “Ne zaman çocuk sahibi olacaksın?” Senin beden, bu senin kararın.
- Doğum kontrol yöntemleri hakkında bilgiye erişim bir haktır.
- Güvenli ve etkin doğum kontrol yöntemlerine erişim bir haktır.
- Üreme sağlığı hizmetlerine erişim ve cinsel sağlık hakkında bilgilendirilmek bir haktır!
- Kadınlar kendi üreme sağlıkları ile ilgili her konuda karar verme hakkına sahiptir.
- Trans bireylerin hiçbir ayrımcılığa uğramadan sağlık hizmetlerine erişimleri bir haktır.
- Kadınları tecavüz ve diğer tüm cinsel şiddetten korumak hükümetlerin görevi ve sorumluluğudur.

AMİNA'YI HATIRLAMAK

Amina Filali kendisine tecavüz ettiğini söylediği adamla zorla evlendirildiğinde, görebildiği tek çıkış yolu intihar oldu. Uluslararası Af Örgütü Orta Doğu ve Kuzey Afrika Direktör Yardımcısı Hassiba Hadj Sahraoui, tecavüz edenlerin mağdurlar ile evlendirilerek kovuşturmadan kaçmalarına olanak sağlayan yasaları sonsuza kadar ortadan kaldırarak Amina'yı hatırlatabiliriz diyor.

Amina Filali fare zehri yutarak Mart 2012'de intihar etti. 16 yaşındaydı. Kimsenin yardım etmek için yanında olmadığını hissetmiş olmalı. Bu çaresiz hareketi, acı ve umutsuzluğunun yoğunluğunu gösterdi. Kısa sürede öğrendik ki, Amina Fas'taki küçük kasabasında zorla evlendirildiği adam tarafından tecavüze uğramış.

Fas Anayasası, eğer kadın 18 yaşından küçükse, tecavüz edenlerin mağdurları ile evlenerek kovuşturmadan kaçmalarına izin veriyor.

Amina'nın ölümü Fas'ta ve bölge çapında büyük tepkilere sebep oldu. İnsanları en çok şoke eden şey ise evliliğin hâkim tarafından onaylanmasının yanı sıra, hukuk tarafından da tasdik edilmiş olması. Bu durum tecavüzün üzerinin örtülmesinde devletin de suç ortağı olduğunu gösteriyor. Hukuk Amina'yı korumak yerine onu ikinci defa mağdurlaştırıyor. Bu tür kanunlar sadece Fas'ta değil, Cezayir ve Tunus'ta da bulunuyor.

UTANÇ: ETKİLİ BİR GÜÇ

Bu yasal ortam kadın ve kızların tecavüzü bildirmelerinin önünde engel oluşturuyor. Tecavüze uğrayan kadınlar korkunç bir şiddet eylemini yaşamak zorunda kalmış kişiler olarak görülüyor. Amina'nın hikâyesi, Tunus'ta yaşanan başka bir vaka ile benzerlik gösteriyor. İki polis memuru tarafından tecavüze uğradığına dair polise şikâyetinde bulunan genç bir kadın “ahlaksız” olmakla suçlanıyor.

Cinsel şiddete maruz kalan kadınlar ve kızlar sorunun kendisi olarak görülüyor. Suçlama her zaman bu oluyor: “Ne yaptın da başına bu geldi?” Fas'ta tecavüz edenlerin cezası mağdurun bakire olup olmamasına bağlı olarak da değişiyor.

Genç bir kadının değerinin bekâreti ile ilişkili olduğu ve ailelerinin itibarını lekeleyebileceğine dair yerleşmiş bir düşünce var. İnsanlar tecavüzü saklamaya çalışıyorlar ve ailenin itibarını korumak adına anlaşmalı evlilik yapılabiliyor.

Sanki tecavüz bir kıza ya da kadına yönelik şiddet değilmiş de onun değerinin ne kadar ettiği ile ilgiliymiş gibi. Kadının hayattaki temel amacın evlenmek ve çocuk sahibi olmak olarak sunulduğu zaman kadın sadece ailenin mülkü olarak görülebiliyor. Kanunun temelinde yatan varsayım evlenmek için kadının bakire olma zorunluluğu. Eğer bir kadın tecavüze uğradıysa, “hasarlı mal” oluveriyor.

Ataerkil düzen içerisinde bir kadının kendisine tecavüz eden kişi ile evlendirilmesi kadının “namusunu” korumanın bir yolu olarak görülüyor. Bu fikrin altında, toplumun dışladığı biri olmaktan evlenmek daha iyidir düşüncesi yatıyor.

TOPLUM DEĞİŞİME HAZIR

Amina'nın çaresizliği ve arkasından yükselen sesler bu çirkin gerçekliği yeniden ortaya çıkardı. Daha fazla üstü kapatılamayacak: artık bunla yüzleşmemiz ve hukukun kadınları koruyan düzenlemelere göre uyarlanması gerekmektedir.

Kuzey Afrika bölgesinde kadın hakları karşı çıkanlar tarafından sıklıkla “Batılı”

bir kavram olarak etiketleniyor. Aslında, Amina'ya karşı ailesinden çok toplum tarafından baskı uygulanmıştı. Dikkat çekici şekilde, ailesi Amina'nın yanında durdu ve ölümü ile kivilcılanan sokak protestolarına katıldılar.

Fas toplumu değişime hazır. Fakat bu durum liderlerin hazır olduğu anlamına gelmiyor. Fas yetkilileri hızla Amina'nın kendisine tecavüz eden adam ile evlendirilmesine izin veren yasayı değiştireceklerini duyurdu fakat bu henüz bu gerçekleşmedi. Kim bilir Amina'dan sonra daha kaç kadın kendini öldürdü?

BİR FARK YARATABİLİRİZ

Tecavüz kadın ve kızlara yönelik şiddetin en uç hallerinden biri. Hukuk, polis ve adalet sistemi kadınları korumak için var olmalı. Bunu sağlamak da devletlerin sorumluluğu. Bizlerin sorumluluğu da Amina'yı unutmamak. Bunu ancak başka hiçbir kadın ya da kızın, Amina'nın yaşamak zorunda kaldıklarına maruz kalmamasını sağlayarak yapabiliriz. Tecavüz edenler kesinlikle gerekli cezaları alacaklarını bilmeli. Tecavüz edilen ve cinsel şiddete uğrayan kadınları damgalamak yerine desteklemek gerekiyor.

Kuzey Afrika'da kadın ve erkekler ayrımcı yasalara karşı mücadele ediyorlar. Uluslararası Af Örgütü'nün “Benim Bedenim Benim Haklarım” kampanyasının yaratacağı uluslararası dayanışma onları desteklemek ve dayanışma için çok önemli olacak.

Örneğin, Mısır'da zorla uygulanan “bekâret testleri” ile ilgili raporlar ortaya çıktığında, kadınlar yalan söylemekle ve ordunun imajını lekelemeye çalışmakla suçlanmışlardı. Bir kadın bize, Uluslararası Af Örgütü basın açıklaması sayesinde cinsel tacize uğradığını kamuya duyurarak, tekrar başı dik yürüyebileceğini hissettiğini söyledi. Birden bire, yaşadığı şiddet eyleminden sonra güçlü bir şekilde hayatını sürdüren biri olarak görülmeye başlanmıştı.

Artık kadınları ve kızları koruyan uygulamalar ve hukuksal düzenlemeler getirmenin zamanıdır. Amina'nın hikayesi bir daha yaşanmamalı!

TABULARI YIKMAK

Burkina Faso'da gençler doğum kontrol yöntemlerine ve cinsel sağlık hizmetlerine ulaşmak için mücadele ediyor. Açık bir şekilde cinsellik üzerine konuşmak bir tabu. Hukuk öğrencisi ve gençlik aktivisti Kando Séraphine, bunu sorgulamanın en iyi yolunun üreme sağlığı ve cinsel sağlık ile ilgili haberleri gençler arasında yaygınlaştırmak olduğunu söylüyor.

"Uluslararası Af Örgütü Burkina Faso'nun cinsel haklar ve üreme hakları üzerine çalışmalarıyla Kasım 2012'de yaşadığım yerin öğrenci salonlarında gerçekleştirilen farkındalık aktiviteleri sayesinde ilgilenmeye başladım."

Cinsel ve üreme sağlığı hakları herkese ait. Bu haklar, zamanında, özgür ve özel sağlık hizmetlerine ve güvenilir bilgiye erişimimizi sağlıyor. İnsan onurunu, bedensel bütünlüğünü ve bireyin bedeniyle ilgili karar verme özgürlüğünü koruyor."

PLANLANMAMIŞ HAMİLELİKLER

"Arkadaşım cinsel olarak aktif olmadan önce yeterli tavsiyeyi almadığı ya da cinsellik ile ilgili bilgi edinemediği için hamile kaldığında lisedeydi. Partneri de gençti. Ailesi onu desteklemek için hiçbir şey yapmadı. Hatta, onu evlerinden attılar çünkü evlilik dışı hamile kalan bir kadının ailesiyle yaşamaya hakkı olmadığını düşünüyorlar."

Bu baskı yüzünden ve hamileliği sürdürmek için kendini hazır hissetmediği için, gizlice kürtaj yaptırmaya karar verdi. Onun durumunda kürtaj yasal değil. Çok tehlikeli yöntemlerin kullanıldığı dört başarısız deneme sonunda, arkadaşım neredeyse hayatını kaybediyordu."

Arkadaşımın şu anda neredeyse iki yaşında bir oğlu var. Deneyiminden utanmadan bahsediyor çünkü farkındalık yaratmak istiyor. Fakat bu deneyimin onun için ciddi sonuçları oldu: okulu bırakmak zorunda kaldı ve ailesi tarafından dışlanmaya devam ediyor."

BİLGİYE ULAŞIMIN ÖNÜNDEKİ ENGELLER

"Gençler, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve HIV/AIDS ile mücadele eden ve aile planlaması ilgili hizmet veren dernek ve kulüplerin yanı sıra, cinsellikle ilgili bilgileri genellikle birbirlerinden öğreniyorlar."

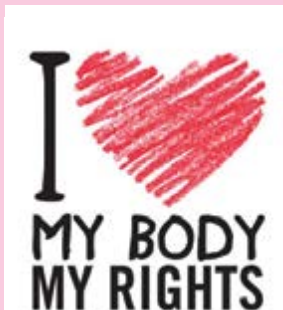
Fakat cinsellik ve üreme ile ilgili bilgiye erişimi olan gençlerin sayısı çok az. Verilen hizmet yetersiz olduğundan dolayı aşırı bir yoğunluk oluyor. Yoksulluk da gençlerin bu hizmetlere erişimini engelliyor. Bazıları bu hizmetlere güvenmiyorlar ya da varlığından bile habersiz. Yine de, başkent Ouagadougou gibi büyük şehirlerde yaşayanların cinsel sağlık hizmetlerine ve bilgiye, kırsal bölgelerde yaşayanlardan daha kolay erişimi var."

Burkina Faso'da gençlerin cinsel ve üreme hakları birçok yönden önemsizleştiriliyor – bilgi ve sağlık hizmetlerinin yetersizliği, zorla evlendirme, evlenmek için sosyal baskı, kadın sünneti, tecavüz, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar ve HIV/AIDS gibi sebeplerle."

DUYMAYAN KALMASIN, TABULARI YIKALIM

"Bu gibi sorunları çözmek için, konunun etrafını saran umursamazlığı sorgulamalıyız. Farkındalığı arttırmalıyız – cinsel haklarla ilgili bilgi sahibi olan insanların bu bilgiyi diğerleriyle paylaştığından emin olmalıyız. Bu bilgileri sözlü olarak yaygınlaştırmalı ve aynı zamanda genç gönüllüleri destek vermeleri için teşvik etmeliyiz. Kırsal bölgeler de dâhil olmak üzere, farklı yerlerde bilgiye ulaşılması için odak noktası olabilirler. Ayrıca, hükümetin cinsellik ve üreme konularını eğitim müfredatına dâhil etmesini tavsiye ediyorum."

Ebeveynlere ve yetişkinlere ulaşmalıyız ki çocukları ile bu konuyu konuşurken rahat hissetsinler. Neden sosyal ağları da kullanmayalım? Okullar, üniversiteler, marketler gibi genç insanların olduğu yerlere gitmeliyiz ve bunları herkesin duymasını sağlamalıyız."

13 Aralık 2013

BÜYÜK KALE AVRUPA: SURİYELİ MÜLTECİ UTANCI ORTAYA ÇIKTI

Yazının tamamını okumak için: <http://www.amnesty.org.tr/ai/node/2316>

© AP Photo Valentina Petrova

Uluslararası Af Örgütü, Suriye'den acınacak derecede az sayıda mülteci yerleştirmeye razı olan Avrupalı liderlerin utançla başlarını öne eğmesi gerektiğini dile getirdi.

Yayımlanan bir brifingde Uluslararası Af Örgütü, Avrupa Birliği (AB) üyesi devletlerin Suriyeli en savunmasız mültecilerin yaklaşık sadece 12,000'ine kapılarını açtığını detaylı bir şekilde ortaya koyuyor. Bu sayı ülkeyi terk eden 2.3 milyon kişinin sadece yüzde 0.5'ini oluşturuyor. En yakın Avrupa başkenti Lefkoşa, Şam'a 320 kilometre uzaklıkta. Fakat Avrupa Birliği üye devletleri toplu bir şekilde, Suriye'nin en savunmasız mültecilerinin sadece çok küçük bir kısmını yerleştirme sözü verdi.

- Sadece 10 Avrupa Birliği üyesi ülke Suriyeli mültecilere yerleşim yeri ve insani kabul yerleri sundu.
- Almanya açık ara en cömert olan yer – 10,000 mülteci ya da AB'nin toplamda verdiği sözün yüzde 80'ini alma sözü verdi.
- Almanya haricinde, kalan 27 AB üyesi devlet Suriye'den sadece 2,340 mülteci almayı teklif etti.
- Fransa sadece 500 yer ya da Suriye'den kaçan toplam kişi sayısının yüzde 0.02'sini önerdi.
- İspanya sadece 30 kişi ya da Suriye'den gelen mültecilerin yüzde 0.001'ini almayı kabul etti.
- 18 AB üyesi devlet -Birleşik Krallık ve İtalya da dahil- hiç yer teklif etmedi.

İtalya'ya deniz yoluyla seyahat

Her yıl Akdeniz'i geçmeye çalışırken yüzlerce kişi ölüyor. Ekim'de üç gemi Kuzey Afrika'dan Avrupa'ya geçmeye çalışırken battığında 650 kadar mülteci ve göçmenin öldüğü tahmin ediliyor. 2013'ün ilk 10 ayında Suriye'den 10,000'i aşkın mültecinin İtalya

kıyılarına ulaştığı bildiriliyor. Uluslararası Af Örgütü'nün brifingi deniz yoluyla Avrupa'ya ulaşmaya çalışanların hikayelerini birinci ağızdan aktarıyor.

Şam'dan 17 yaşındaki Awad batan bir geminin penceresinden nasıl kaçmayı başarıp karaya yüzdüğünü anlattı. Gemide 400 kişi olduğu söyleniyordu. Awad yüzeyde kalmak için insanların cansız bedenlere ve gemi enkazına tutunduğunu görmüş, diğerleri ise can yelekleri için kavga ediyormuş. Awad diğer akrabaları ile annesini de kaybetmiş: "Ailemin nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok... Eskiden hayatta isteklerim vardı ama şimdi annemi kaybettim, hiçbir şey istemiyorum, sadece istikrar istiyorum, geriye kalan her şey ikincil öneme sahip."

Büyük Kale Avrupa

AB'ye geçiş sağlayan iki ana kapı Bulgaristan ve Yunanistan'da. Suriyeli mülteciler, Yunanistan kıyılarında hayatlarını tehlikeye sokan geri-itmeler ve Bulgaristan'da kötü şartlarda haftalarca alıkonulma da dahil çok kötü muamelelere maruz kalıyor.

Yunanistan: Denize geri itilmiş

Mülteciler Uluslararası Af Örgütü'ne Yunan polislerinin ya da sahil güvenlik güçlerinin yüzlerini kaplayan bereler takarak ve silahlarını doğrultarak onlara nasıl kötü davrandığını, kişisel eşyalarını aldığını ve sonunda onları Türkiye'ye geri ittiğini anlattı. Suriye'den 32 yaşındaki bir adam, annesi ile Ekim'de Samos adası yakınlarında nasıl Yunan sahil güvenliğiyle karşı karşıya kaldığını anlattı. Türkiye'ye geri itilen, aralarında kadınlar ve küçük çocukların da bulunduğu 35 kişilik bir grubun parçası olduklarını söyledi: "Gemide bütün erkekleri yere yatırdılar;

üzerimize bastılar ve üç saat boyunca silahlarıyla bize vurdular. Sonra sabah 10.00 civarında, motoru söktükten sonra bizi plastik botumuza geri koydular ve Türk sularına bizi geri götürüp denizin ortasında bıraktılar."

Bulgaristan: Gözaltında ve alıkonmuş

Bulgaristan'a 2013 yılının Ocak ve Kasım ayları arasında tahmini 5,000 mülteci geldi. Çoğunluğu, en büyüğü Harmanlı'da olan acil durum merkezlerinde barındırılıyor. Bu fiilen kapalı bir alıkonma merkezi. Uluslararası Af Örgütü mültecilerin konteynirlarda çok kirli koşullarda, bakımsız bir binada ve çadırlarda yaşadığını gördü. Yiyecek, yatak ve ilaca sınırlı erişimin olduğu yeterli sağlık tesislerinin sayısı da azdı. Birçok kişinin tıbbi bakıma ihtiyacı vardı. Bunlar arasında çatışmada yaralananlar, kronik hastalıklardan muzdarip olanlar ve ruh sağlığı ile ilgili sorunlar yaşayanlar vardı. Harmanlı'daki mültecilerden bazıları Uluslararası Af Örgütü'ne bir ayı aşkın süredir alıkonulduklarını söyledi.

Avrupa harekete geçmeli

Sadece 55,000 Suriyeli mülteci (Suriye'den kaçan toplam insan sayısının yüzde 2.4'ü) AB'ye ulaşım sığınma talep etmeyi başardı.

Büyük Kale Avrupa'nın barikatlarını aşabilenlerin birçoğu sığınmacılara en fazla yardım sağlayan İsveç ve Almanya'ya yöneldi. Son iki yıldan 2013 yılının Ekim ayının sonuna kadar İsveç 20,490 Suriye'den yeni sığınma talebi, Almanya ise 16,100 yeni talep aldı. Yunanistan, İtalya ve Kıbrıs'a 1,000'den az kişi sığınma talebinde bulundu.

Uluslararası Af Örgütü, Avrupalı üye ülkelere şu çağrılarını yapıyor:

- Suriye'den gelen mülteciler için yerleşim ve insani kabul yerlerinin sayısını arttırın;
- Zor durumdaki gemileri tespit ve gemidekilere yardım için Akdeniz'deki arama ve kurtarma kapasitesini güçlendirin;
- Kurtarılanlara onurlu bir şekilde davranılması ve sığınma prosedürlerine erişimlerinin sağlanmasını temin edin;
- Yasa dışı geri-itme operasyonlarının sona erdiğini güvence altına alın;
- Avrupalı üye ülkelere gitmek isteyen Suriyeli sığınmacılara güvenli bir yasal geçiş sağlayın;
- AB, üye ülkeleri ve uluslararası toplum en fazla mülteciye ev sahipliği yapan ülkelere, özellikle Ürdün ve Lübnan'a destek sağlamaya devam etmeli.

HAKAN YAMAN İLE BİRLİKTE

MÜCADELEYE DEVAM!

Dünya'nın her yerinden Hakan Yaman'a destek geliyor

10 Aralık İnsan Hakları günü kapsamında yürütülen "Haklar İçin Yaz" kampanyamıza dünyanın dört bir yanından yüz binlerce insan katılım gösterdi ve dünya çapında 2,365,000 eylem gerçekleştirildi. Hakan Yaman'ın da dahil olduğu 12 farklı ülkeden insan hakkı ihlallerine uğramış bireyler ve gruplar için mektuplar yazıldı, dilekçeler imzalandı, SMS mesajları gönderildi ve sokak eylemleri düzenlendi. Sadece Hakan Yaman için Türkiye'nin dışında, 40 ülkede toplam 134,801 eylem yapıldı.

SİZ DE KAMPANYAMIZA DESTEK VERİN VE HERKESLE PAYLAŞIN:

www.hakanyamananeoldu.org

#HakanYaman

#HakanYamanaNeOldu

Hakan Yaman'a destek veren ülkeler: Bermuda, Belçika, Bolivya, Brezilya, Bulgaristan, Burkina Faso, Cezayir, Çek Cumhuriyeti, El Salvador, Fas, Finlandiya, Fransa, Güney Kore, Grenada, Hollanda, İzlanda, İrlanda, Japonya, Kanada, Karadağ, Kıbrıs, Liberya, Lüksemburg, Meksiko, Moldova, Nijerya, Paraguay, Polonya, Porto Riko, Romanya, Rusya, Senegal, Slovakya, Slovenya, Tayvan, Togo, Ukrayna, Ürdün, Venezuela, Yunanistan. Hakan Yaman'a bu ülkelerden her yaşta insan hem Türkçe hem de kendi dillerinde 10,000'den fazla mektup, kartpostal, resim ve fotoğraf gönderdi. Hepsini elle yazılmış, bazıları özenle renkli kalemlerle boyanmış duyu dolu ve cesaretlendirici mesajlar. Hakan Yaman ve eşi Nihal, ilk kutularla gelen mektupları aldıklarında evin her yerine mektupları serdiklerini ve tek tek okuduklarını anlattılar. Hakan'a mektupları aldığı anda ne hissettiğini sorduğumuzda duygularını şöyle paylaştı:

"Dünyanın dört bir yanından göndermiş olduğunuz mektupları aldığımda çok şoke olmuştum ve çok mutlu olmuştum. Gerçekten çok sevindirici bir gündü o gün. Şaşırdım, yani bir anda bu kadar mektubu bir arada görmek.. 10 bine yakın mektup aldık ve daha gerisi gelecek bunların. Gönül isterdi ki hepinize ayrı ayrı cevap yazayım ama o kadar mektup çok olduğu için mümkün olmuyor kusura bakmayın, özür dilerim sizden. Hepinizi çok seviyorum. Çok sağ olun iyi ki varsınız."

AYŞE ARMAN DA KAMPANYAMIZA DESTEK VERDİ!

"Tazyikli su sıkıyorlar, sonra gaz fişeği, Hakan Yaman yerdeyken tekmelemeye başlıyorlar, yetmiyor, sivri bir cisim sokup gözünü çıkıyorlar, yetmiyor, baygın adamı yerde sürükleyip ateşe atıyorlar. Yansın diye!

Ölüp gitsin diye!

Dinlerken, insan nefessiz kalıyor.

Ve ona bunu sadistçe işkenceyi yapanlar, hala görevleri başında!"

Ayşe Arman 30 Mart 2014'te "Olmasın böyle 'polis destanı'" başlıklı köşe yazısında Hakan Yaman'la yaptığı röportajı yayımladı ve Hakan Yaman'a saldıranların cezalandırılması talep etti.

SOKAKTA, VAPURDA, HER YERDE SORUYORUZ!

Polis şiddeti mağduru Hakan Yaman için başlattığımız kampanyamız kapsamında sokak eylemlerimizi sürdürüyoruz. Mart ayında önce Galata Kulesi'nde, ardından Kadıköy-Eminönü vapur hattında pankartımızla "Hakan Yaman'a Ne Oldu?" diye sorduk ve broşürlerimizi dağıttık.

"TUTUKLU SANIKLARIN TUTUKLULUK HALİNİN DEVAMINA, DURUŞMANIN 12 MAYIS 2014'E ERTELENMESİNE..."

Ruhat Sena Akşener - Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Kampanya ve Savunuculuk Direktörü

"Döverecek öldürüldü bu çocuk! siz bir anneye 'oğlum çok acı çekti, keşke kurşunlasalardı' dedirttiniz ya, gün yüzü görmeyin!" Ali İsmail Korkmaz'ın annesi

Kayseri'de buz gibi bir sabah, olağandışı güvenlik önlemleri, merkeze çıkan yolların çoğu kapalı. Kentte "olağanüstü" bir durum var, her yerde polisler, polis arabaları. Bugün Ali İsmail Korkmaz'ın öldürülmesiyle ilgili duruşmaya başlanıyor. Pek çok kentten gelen onlarca otobüs, binlerce izleyici, yüzlerce avukat, gözlemciler şu anda kullanılan eski adliye binasının önünde duruşmanın başlamasını bekliyor. Eskişehir'de Gezi Parkı eylemleri günlerinde, henüz 19 yaşında olan üniversite öğrencisi Ali İsmail Korkmaz, biber gazından kaçarken sığındığı ara sokaklardan birinde polisler ve ellerinde sopa bulunan siviller tarafından öldürüldüğüne dönmüştü. O gün Eskişehir'de buna benzer pek çok darp ve polis şiddeti olayı daha oldu. Ancak Ali İsmail o gece aldığı darbeler nedeniyle, 38 gün sonra kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. Ailesi ve polis şiddetinin durdurulması, sorumluların yargılanması ve cezalandırılması beklentisindeki binlerce kişi, 3 Ocak günü Ali İsmail'in duruşmasını izlemeye Kayseri'ye geldi.

Olayın görüntülerde net olarak tespit edilmiş olmasına rağmen, bu görüntülere ulaşmakta yaşanan sıkıntılar, bazı görüntülerin silinmiş olması gibi sebeplerle aslında duruşmanın başlaması, kovuşturma sürecine geçilmesi bile çok zor oldu ve uzun zaman aldı. Polislerin gerçekleştirilen eylemin üstünü örtme çabalarına ve olaylarda polisin bir rolü olmadığına dair açıklama yapan Eskişehir Valisi gibi yetkililerin desteğini almasına rağmen duruşma başladı. Duruşmanın başlamasında, olayın duyulduğu ilk andan bu yana basının ilgisinin ve kamuoyunun ve insan hakları savunucularının, sorumluların yargılanmasına dair taleplerini tutarlı bir şekilde sürdürmesinin etkisini de yadsımamak gerek.

Duruşma salonunun girişinde hem dışarıda hem içeride defalarca kimlik tespiti, girenlerin listelenmesi ve aramalar yapılıyor. Duruşma salonuna girmek, biz gözlemciler için bile hiç kolay değil. Zira salon çok küçük ve zaten çok sayıda avukat, sanık yakını ve bir miktar izleyiciyle erken saatlerde salonu doldurmuş.

Gözlemci olarak Hollanda şubemizden gelen Andrea Deruijter ve Uluslararası Af Örgütü Türkiye Araştırmacısı Andrew Gardner'la beraber, görevlendirme yazımızı heyet başkanına iletiyoruz. Avukatların da yardımıyla zor da olsa salona alınıyoruz. Oturmak zaten mümkün değil. Küçük karanlık bir salon, ses

sistemi yok, kimse birbirini duymuyor. Zaten boş olan ve kullanılmayan adliye binası, terk edilmiş gibi ve aslında duruşma yapılması için koşullar son derece elverişsiz. Mikrofonun gelmesi ve ses sisteminin kurulması ancak öğleden sonraki oturumda oluyor.

Duruşmaya başlanıyor. Avukatlar bağırarak isimlerini iletiyor, sanıkların kimlik tespitlerinden sonra, müdahil taleplerine ve ifadelere geçiliyor. Ali İsmail Korkmaz gibi Gezi Parkı eylemleri sırasında hayatlarını kaybetmiş olan Mehmet Ayvaltaş'ın, Abdullah Cömert'in, Ethem Sarısülük'ün aileleri ile Çağdaş Hukukçular Derneği ve Özgür Hukukçular Derneği'nin müdahil taleplerinin tümü reddediliyor. Devamında, Ali'nin avukatları önce, duruşmanın "güvenlik gerekçesiyle" Eskişehir'den Kayseri'ye alınmasına tepkilerini iletiyorlar. Son derece ironik bir şekilde, bu cümlelerden kısa bir süre sonra, "güvenlik gerekçesi" ile şehir değiştiren duruşmanın yapıldığı salonda, avukatların üzerinde silah bulundurduğunu iddia ettikleri bir kişi apar topar salondan kaçmaya/ kaçırılmaya çalışılıyor, salonda bir infial ve kargaşa oluşuyor, söz edilen kişi hakkında tutanak tutuluyor ve duruşmaya devam ediliyor.

Önce Ali'nin saldırdan bir gün sonra savcıya verdiği ifade okunuyor : "5-6 kişilik bir grup önüme geçerek, ellerindeki sopalarla saldırdı. Kafama, sırtıma, omzuma ve bacaklarıma vurdular. Yere düştüm... Dün konuşma zorluğu yaşamıyordum. Ama bugün hatırlama zorluğu çekiyorum. Bir dişim bu olay nedeniyle sallanıyor. Başım ağrıyor. Konuşma zorluğu çekiyorum, bana kimlerin neden vurduğunu bilmiyorum, sivil kıyafetliydim. Şikayetçiyim." İfade verdikten sonra Ali hastaneye kaldırıldı ve komaya girdi. 10 Temmuz 2013'te de öldü. Salonda yine derin bir sessizlik oluyor...

Önce tutuklu siviller, sonra tutuklu tek sanık polis memuru ve daha sonra tutuksuz polisler ifadelerini veriyorlar. İfadelere göre o gün orada kimse şiddet uygulamamış, ya da hiç biri tam olarak bir şey hatırlamıyor. Sanık polisler kendilerine görev veren amirlerinin adını hatırlamıyor, kimi görüntülere rağmen yerde yatan kişiyi sadece hafifçe "dürttüğünü" söylüyor, sivillerden bazıları polis tut diyince "duyarlı vatandaş" olarak sadece tuttuğunu, bazıları esas kendinin mağdur olduğunu işini kaybettiğini, masum olduğunu...

İfadeler Ali İsmail'in annesinin acı dolu cümleleriyle

kesiliyor zaman zaman, salon yine buz gibi oluyor. Sanık avukatlarının zaman zaman müvekkillerine telkinleri, sorgulamaya müdahaleleri de sık sık Ali İsmail Korkmaz'ın avukatları tarafından tepkiyle karşılanıyor.

Çapraz sorgularda, sanıklar zaman zaman "susma hakkı" nı kullanıyor ya da olayları net olarak "hatırlamıyorlar". Ali İsmail'in avukatlarının "Size dağıtma yetkisi verildiğini söylüyorsunuz. Madem yasal gözaltı yapmıyorsunuz, yapmadınız, peki bize açıklayabilir misiniz, bu yetkiyi hangi yöntemlerle kullanıyorsunuz?", "Ali İsmail'e neden yasal gözaltı yapmadınız, neden dövdünüz, yasal olarak gözaltına almanız gerekmez miydi?" ya da "Peki, polis olarak elinde sopa olan sivilleri açıkça görmenize rağmen neden görevinizi yapıp müdahale etmediniz?" gibi soruları yanıtsız kalıyor, salonda tepkilere yol açıyor. İfadeler öğleden sonra da devam ediyor.

Heyet başkanı, şehir dışından gelen binlerce insanın, avukatın ve gözlemcinin olduğunu ve duruşmanın yarına sarkmamasını talep eden avukatların talebini yerinde buluyor, tek günde duruşmayı bitirmeyi hedefliyor. Duruşma toplamda 14 saati buluyor. Son derece elverişsiz koşullarda, Kayseri'de bir duruşma daha bitiyor. Yüzlerce insan içeride ve dışarıda duruşmanın sonucunu bekliyorlar. "Tutuklu sanıkların tutukluluk halinin devamına, duruşmanın 12 Mayıs 2014'e ertelenmesine..."

Uluslararası Af Örgütü olarak, Ali İsmail Korkmaz davasını Türkiye'de cezasızlığın son bulması talebiyle izlemeye devam edeceğiz. Talebimiz, polis şiddetinin ve kamu görevlileri tarafından gerçekleştirilen ihlallerin cezasız kalmaması ve ilerideki potansiyel ihlaller için emsal oluşturması. Cezasızlık sürdükçe, gelecekteki ihlaller bitmeyecek, aksine cesaretlendirilmiş olacak. Ama insan hakları savunucuları olarak biliyoruz ve inanıyoruz ki, cezasızlıkla mücadelede sadece ihlali gerçekleştirenlerin değil, emri verenlerin de yargılanması ve cezalandırılması gerekli; sorumluluk sadece eylemi gerçekleştirenlerde değil, aynı zamanda emri verenlerde. Hem ihlali gerçekleştirenler hem de emri verenler yargılanıp cezalandırılmadıkça Türkiye'de cezasızlığın son bulması mümkün gözüküyor. Cezasızlığın sonlandırılması talebimizle davayı izlemek için 12 Mayıs'ta yeniden Kayseri'de olacağız.

Uluslararası Af Örgütü Üyeleri İçin İstanbul Eğitimi 30 Kasım 2013

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi olarak üyelerimize, yönetim organlarında yer alan yöneticilerimize ve ofis çalışanlarımıza mülteci hakları konusunda bilgi kapasitelerini arttırmak üzere bir eğitim programı duyurusu yaptık. Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi bu talepler üzerine eğitim programları uygulamaya karar verdi.

Eğitim programı Mülteci Hakları Koordinatörü ve Kampanya ve aktivizm Koordinatörleri ile birlikte organize edildi.

Programda Mülteci Hakları Koordinatörü Volkan Görendağ "Temel terimler, Türkiye sığınma sistemi", "Türkiye'deki mülteci ve sığınmacıların sorunları", "Türkiye'ye sığınan Suriyeli mülteciler ve mülteci kampları" başlıklı sunumlar gerçekleştirdi. Programın son bölümünde üç farklı çalışma grubu oluşturularak mültecilerin sorunlarına yönelik aktivistlerin çalışma önerileri alındı. 25 katılımcının olduğu eğitim programı tüm gün devam etti.

KKTC ve Türkiye İnsan Hakları Örgütleri İşbirliği Toplantısı 21 Aralık 2013

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde mülteci hakları ile ilgili çalışmalar yürüten insan hakları örgütleri ile Türkiye'de çalışma yürüten insan hakları örgütlerinin bir araya geldiği toplantının ikincisi 21 Aralık

2013 tarihlerinde Ankara'da yapıldı. Toplantı Uluslararası Af Örgütü tarafından, Kıbrıs Mülteci Hakları Derneği desteği ile düzenlendi.

Toplantının birinci bölümünde Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden Yrd. Doç. Dr. Kerem Altıparmak "Kıbrıs ve İnsan Hakları Hukukunda Yetki Sorunu" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi. Programın ikinci bölümünde Türkiye ve KKTC'deki genel insan hakları durumu, mülteci hakları ve insan hakları örgütlerinin çalışmaları konularında sunumlar yapıldı. Toplantının son bölümünde ise örgütler arası ortak çalışmalar ve işbirliğinin geliştirilmesi ile ilgili tartışmalar yürütüldü.

Toplantıya KKTC'den Mülteci Hakları Derneği, Kıbrıs Türk İnsan Hakları Vakfı, Baro, Feminist Atölye, Kuir Kıbrıs, Vicdani Red İnsiyatifi temsilcileri, Türkiye'den toplam 10 farklı kurumdan 15 kişi katıldı. Toplantıya Türkiye ve KKTC den toplam 21 kişi katıldı.

Mersin Barosu İşbirliği ile "Yabancılar Ve Mülteci Hukukunda Güncel Gelişmeler" eğitimi 08 Şubat 2014

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi ve Mersin Barosu işbirliği ile avukatlara yönelik "Yabancılar ve Mülteci Hukukunda Güncel Gelişmeler" başlıklı bir eğitim programı düzenlendi.

Mersin Barosu Başkanı Av. Alpay Antmen'in açılış konuşmasını yaptığı eğitim programında Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Mülteci Hakları Koordinatörü Volkan Görendağ, Yeditepe Üniversitesi'nden Prof. Dr. Nuray Ekşi, Mazlum-Der Genel Başkan Yardımcısı Av. Halim Yılmaz, Mülteci-Der Genel Başkanı Av. Taner Kılıç ve Uluslararası Göç Örgütü'nden Meral Açıkgöz birer sunum gerçekleştirdi.

Başkent Üniversitesi Mülteci Çalıştayı 14 Mart 2014

Dünya Sosyal Hizmet Günü etkinlikleri kapsamında, Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümünü tarafından 14 Mart 2014 tarihinde "Türkiye'de Sığınmacı ve Mülteciler Sorunu ve Sosyal Hizmet" konulu bir çalıştay düzenlendi.

Kamu kurumları, UNHCR, akademisyen ve sivil toplum örgütlerinden çok sayıda katılımcının katıldığı çalıştay Başkent Üniversitesi kampüsünde gerçekleştirildi. Çalıştaya Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi'ni temsilen Mülteci Hakları Koordinatörü Volkan Görendağ katıldı.

İstanbul Üniversitesi Mülteci Hakları Konferansı 25 Mart 2014

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Uluslararası Hukuk Kulübü'nün, her yıl geleneksel olarak düzenlediği Avrupa Birliği ve İnsan Hakları Günü Etkinlikleri'nin bu yılki teması "Mülteci Hakları" oldu. 25 Mart 2014 tarihinde, İstanbul Üniversitesi Kongre Merkezi'nde düzenlenen konferansa akademisyen ve sivil toplum örgütleri temsilcileri konuşmacı olarak katıldı.

Üniversite öğrencileri tarafından yoğun ilgi ile karşılanan konferansa Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi'ni temsilen Mülteci Hakları Koordinatörü Volkan Görendağ katılarak "Türkiye'nin Sığınma Sisteminin Sorunları ve Çözüm Önerileri" başlıklı bir sunum gerçekleştirdi.

İnsan Hakları Derneği Şubelerine Mülteci Hakları Eğitimi

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi'nin de üyesi olduğu Mülteci Hakları Koordinasyonu tarafından İHD şube yöneticilerine yönelik üç ayrı bölgesel eğitim programı gerçekleştirildi. 31 Mayıs 2013 tarihinde İzmir'de, 22 Şubat 2014 tarihinde Diyarbakır'da ve 16 Mart 2014 tarihinde Adana'da yapılan bölgesel eğitimlere Türkiye'nin farklı illerinden onlarda insan hakları savunucusu katıldı.

Eğitilmelere Mülteci Hakları Koordinasyonu üyesi örgütler tarafından temsilciler eğitimi olarak katıldı. Yapılan üç eğitime de Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi'ni temsilen Mülteci Hakları Koordinatörü Volkan Görendağ katılarak sunumlar gerçekleştirdi.

“KENTSEL DÖNÜŞÜM PROJELERİNİ İNSAN HAKLARI STANDARTLARINA UYGUN BİR ŞEKİLDE YÜRÜTECEK MİSİNİZ?”

- Kentsel dönüşüm projeleri, Türkiye'nin en yoksul ve dışlanmış gruplarının yaşadığı bazı bölgelerde yürütülmektedir. Yerel yönetimler, mahalle sakinlerine gerçek bir danışmanlık sunmak veya tahliyeler hakkında bildirimini yeterli bir süre öncesinden yapmak konusunda yetersiz kalmışlardır.
- Geçimini kendi sağlayamayan kişiler için yeterli tazminatın veya uygun maliyetli alternatif barınma imkânının sunulmaması, mahalle sakinlerini daha da fakirleştirmiş ve bir kısmını mevcut standartların daha da altında barınma koşullarında yaşamaya zorlarken, diğerlerini de evsiz bırakmıştır.
- Kentsel dönüşüm projeleri, yerel yönetimler tarafından özel şirketlerle, yeteri kadar şeffaf olmayan bir şekilde gerçekleştirilen ortaklıklar ile yürütülmektedir. Tahliyelere maruz kalabilecek insanlar muhatap alınmadan bölge ile ilgili projeler yerel yönetimler ve özel şirketler arasında görüşülmektedir.

Türkiye'nin onayladığı uluslararası insan hakları yükümlülüklerine hükümetler kadar uyma zorunluluğuna sahip olan yerel yönetimleri, kentsel dönüşüm/yenileme projelerinin bir sonucu olarak zorla tahliye edilmiş kişilerin sorunlarına da etkili çözümler üretmeye çağırıyoruz.

Bu nedenle Uluslararası Af Örgütü, tüm adaylara ve parti yönetimine kendi belediyeleri bünyesinde yürütülecek kentsel dönüşüm projelerinde aşağıdaki standartları taahhüt etmeye çağırıştır:

- Kiracılar ve tapusuz evlerde yaşayanlar da dahil olmak üzere, herkese bilgi vermek ve tahliyelerle ilgili tüm seçenekleri birlikte değerlendirmek,
- Eğer en makul seçenek tahliye ise, tahliyelerden etkilenen herkese, tüm tahliye süreçleri, tazminat ve alternatif barınma seçenekleriyle ilgili anlaşılır bir dille ve anlaşılır şekilde doğru bilgi vermek,
- Kararları ve verilen hukuki yardımı sınavabilmek için adli ve idari yollarla ilgili bilgileri sağlamak,
- Etkilenen herkese, dönüşüm projelerine dair “danışma-bilgilendirme ve karşılıklı fikir alışverişi süreci”nin sonuçları ve sorunlarına nasıl

- eğilineceğini açıklamak,
- Danışma-bilgilendirme ve karşılıklı fikir alışverişi süreci tamamlandıktan sonra, bu durumdan etkilenen herkese; tahliye sebeplerini izah eden, tahliye zamanını ve tarihini, yeniden iskan ve haklarını arama yolları ile ilgili yeterli bilgilendirmeyi sözlü ve yazılı olarak yapmak,
- Tahliye sonucu hiç kimseyi evsiz ya da diğer insan hakları ihlallerine karşı savunmasız bırakmamak,
- Tahliye tarihinden önce tüm şikayetleri çözüme kavuşturmak ve alternatif barınma seçenekleri sağlamak,
- Alternatif konutlara dair ödeme planları, konumu ve alanı gibi konuların uluslararası standartlarla uyumlu olması,
- Tahliye edilemlerin içinde buldukları şartların, insan hakları ihlallerine karşı daha da savunmasız kalmamaları için denetlenmesi.

Yerel seçimlere katılan tüm partilerden ve adaylardan belirtilen standartlardaki yükümlülükleri yazılı olarak seçim bildirgelerine almalarını ve vaat etmelerini, seçilmeleri durumunda kentsel dönüşüm süreçlerini bu yazılı metinlerde belirtilen uluslararası standartlar uyarınca gerçekleştirmelerini talep edildi.

Çağrımıza kimler “EVET” dedi?

Uluslararası Af Örgütü'nün çağrısına destek vererek taleplerimizi kabul eden ve taahhütte bulunan partiler:

Cumhuriyet Halk Partisi
Demokratik Sol Parti
Halkların Demokratik Partisi
Liberal Demokrat Parti

Kendilerine göstermiş oldukları duyarlılık ve insan haklarına saygılı kentsel dönüşüm projeleri yürütmeyi taahhüt etmeleri konusundaki hassasiyet için teşekkür ederiz.

İNSAN HAKLARI EĞİTİMİ ORTAK PLATFORMU TOPLANTILARI

Türkiye’de insan hakları eylem programının olmaması ve insan haklarından sorumlu devlet bakanlığının etkin işlemesi için uygun şartların bulunmaması nedeniyle insan hakları eğitimi konusunda resmi alanda ve sivil toplum bağlamında çeşitli düzeylerde sorunlar deneyimlenmektedir. Benzer biçimde resmi müfredat geniş katımlı hazırlanmamakta ve eğitimcilerin gelişimi öncelikler arasında ne yazık ki yer almamaktadır. Bunun yanı sıra sivil toplum örgütleri tarafından gerçekleştirilen insan hakları eğitimi çalışmalarının eşgüdümü ve sistematik hale getirilmesine ihtiyaç vardır. Bu nedenle çeşitli sivil toplum örgütlerinin katılımıyla insan hakları eğitimi ağının oluşumu yönünde ilk adımlar atılmıştır. Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi olarak bizler de bu ağ oluşturma sürecinin aktif bir parçasıyız ve ağın ihtiyaçlara yanıt üretecek ölçüde gelişkin bir ağ olması için katkı koymaya çalışıyoruz. Bu ağ ile ilgili çalışmalarımız 2014 yılında da devam edecektir.

Öğretmenlere yönelik ifade özgürlüğü ve internet atölye çalışmaları

26-27 Ekim 2013 - Şanlıurfa
Programda İnsan Hakları Eğitimi danışmanımız Hakan Ataman Uluslararası Af Örgütü hakkında bilgi verdikten sonra, insan hakları eğitiminin, insan hakları ihlallerinin olmadığı bir dünya için çalışırken onlara ihtiyaçları olan beceriyi, bilgiyi ve tutumu kazandıran bir araç olduğunu belirtti. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Araştırma Görevlisi Tuğrul Çomu “İnternet çağında ifade özgürlüğü” konulu bir sunum yaptı. Sunum ile katılımcılara medya ve etik ilişkisi, yeni medyanın bireyselliği ve yapısı, gençlerin internet ile olan ilişkisi, sosyal medya bağlamında ifade özgürlüğü gibi başlıklarda bilgi verildi. Ayrıca sosyal medyada ifade özgürlüğüne ilişkin ihlal ve kısıtlamaların önüne geçilmesi için ombudsmanlığın ve kullanıcı sözleşmelerinin öneminden bahsedilerek özdenetim ve yeni medya okuryazarlığının ihlallerin ortaya çıkmasını engellemede ne denli kullanışlı uygulamalar olduğundan bahsedildi. 30 civarında öğretmenin katıldığı eğitim programı, rol oyunları, grup çalışmaları ve değerlendirmeye sona erdi.

23-24 Kasım 2013 - Adıyaman

30 civarında sendika üyesi öğretmenin katıldığı çalışma ve tanışma, sendika yöneticisi Abdülbaki Değer’in konuşmasıyla başladı. Ardından İnsan Hakları Eğitimi Program Koordinatörümüz Cahide Sarı insan haklarının tarihsel gelişiminden, uluslararası insan hakları mekanizmalarının ortaya çıkışından, farklı insan hakları alanlarına ilişkin sözleşmelerin temel niteliğinden ve bugün alana dair sorunlardan ve mücadelelerin çeşitliliğinden bahsedilen bir sunum gerçekleştirdi. Sunumun ardından danışmanımız Hakan Ataman sosyal medya alanında ifade özgürlüğünün nasıl ele alınması gerektiğine ilişkin bir konuşma gerçekleştirdi ve atölyemiz bu konudaki grup çalışmalarıyla devam etti.

7-8 Aralık 2013 - Ankara

Başkent Üniversitesi’nden Günseli Bayraktutan ifade özgürlüğü, internette ifade özgürlüğünün sınırları, nefret söylemi ve türleri, alana ilişkin yasal düzenlemeler ve kısıtlamalar, internette ifade özgürlüğünün gerekliliği, netdaşlık ve katılımcı kültür başlıklarında bir sunum gerçekleştirdi. Yeni medya okuryazarlığının önemini vurgulandığı çalışmada katılımcılara öğrenci ve diğer öğretmen arkadaşlarıyla paylaşmaları için insan hakları eğitimi materyallerimiz ve çeşitli videolarımız dağıtıldı. Danışmanımız Hakan Ataman da Uluslararası Af Örgütü hakkında bilgi verdikten sonra atölye çeşitli grup çalışmaları, rol oyunları ve değerlendirme ile sona erdi.

21-22 Aralık 2013 - Hatay

Öğretmenlere yönelik “İnternet ve İfade Özgürlüğü” başlıklı atölye çalışmalarımızın dördüncüsünü Hatay’da 28 öğretmenin katılımıyla gerçekleştirdik. Çalışmaya çevre il ve ilçelerden de katılım gerçekleştirildi. Bu çalışmamız da yine Başkent Üniversitesi’nden Günseli Bayraktutan’ın sunumuyla başladı ve Ankara’daki atölye çalışmamız ile aynı içerikte gerçekleştirildi. İfade özgürlüğünün teminatı için düşüncelerin özgürce açıklanmasının ve söz konusu düşüncelerin oluşumu bakımından zorunlu olan bilgilendirme ve kanaat geliştirme süreçlerinin güvence altına alınması gerekliliğinin vurgulandığı çalışmaya öğretmenlerin

ilgisi ve katılımı oldukça yüksekti. Hakan Ataman yönetiminde gerçekleştirilen grup çalışmalarının okullarda öğrencilerle birlikte uygulanabilmesi için gerekli materyal ve yönergelerin tanıtımının yapılması, çalışmalarımızın sürdürülebilirliği açısından oldukça önemliydi.

28-29 Aralık - Çorum

Öğretmenlere yönelik “İnternet ve İfade Özgürlüğü” başlıklı atölye çalışmalarımızın beşincisini Çorum’da 26 öğretmenin katılımıyla gerçekleştirdik. Bu çalışmamız da yine Başkent Üniversitesi’nden Mutlu Binark’ın sunumuyla başladı ve bu konudaki diğer atölye çalışmalarımız ile aynı içerikte gerçekleştirildi. İfade özgürlüğü nasıl korunabilir, yeni medya daha demokratik ve katılımcı bir toplumsal yapı yaratımında nasıl kullanılabilir soruları etrafında örgütlenen çalışmaya öğretmenlerin katılımı ve ilgisi oldukça iyi düzeydeydi. Değer üretim merkezli tanımlanan yeni medya okuryazarlığı ile farkındalık bilincinin en önemli boyutunun eleştirelilik olduğunun vurgulandığı çalışmada insan hakları eğitimi materyallerimiz ve metodolojilerimiz öğretmenlerle paylaşıldı.

Aynı içerikteki çalışmalarımız 4-5 Ocak 2014 Mardin/Midyat, 11-12 Ocak Batman ve 18-19 Ocak Diyarbakır atölyeleriyle devam etti.

UA 25/14

GAZETECİ "PROPAGANDA" İLE
SUÇLANIYOR

14 ŞUBAT 2014

Rusya'da LGBTİ bireylere ve aktivistlere yönelik baskı her geçen gün artıyor. Elena Klimova'da bu durumun mağdurlarından biri. Urallar'ın Nijniy Tagil şehrinde gazeteci olan Elena, ergenlik dönemindeki Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans ve İnterseks (LGBTİ) bireyleri desteklemeyi amaçlayan internet projesi "Çocuklar 404" (Children 404) nedeniyle, "geleneksel olmayan cinsel ilişkilerin propagandası" ile suçlanıyor. Mahkeme "propaganda" yasasını çiğnediğine hükmederse, ağır bir para cezası alacak ve proje sonlandırılacak.

Uluslararası Af Örgütü olarak Rusya yetkililerini, Elena Klimova'ya yönelik suçlamaları düşürmeye ve homofobik/transfobik yasalar ile insanlar hakkında kovuşturma yapmaktan kaçınmaya çağırıyoruz. Ayrıca yetkililerden, LGBTİ bireylerin örgütlenmesini ve ifade özgürlüklerini kullanmasını engelleyen ve onları hedef gösteren "propaganda" yasasının feshedilmesini talep ediyoruz.

ORTA AFRIKA CUMHURİYETİ'NDEKİ ETNİK
TEMİZLİĞİ DURDURUN!

18 ŞUBAT 2014

Orta Afrika Cumhuriyeti'ndeki güvenlik durumu, Mart 2013'ten bu yana kontrolden çıkmış durumda. Ülkede insanlık krizi yaşanıyor. "Balaka karşıtı" olarak bilinen Hristiyan milisler, ülkedeki Müslüman azınlığın tamamına yönelik "intikam" saldırıları düzenliyor. On binlerce Müslüman, sivil ayırım gözetmeyen şiddet olayları ve öldürülmekten kaçmak zorunda kaldı. Yüzlerce Müslüman yaş ayrımı gözetmeksizin katledildi. Sadece Ocak ayında başkent Bangui'nin kuzeybatısındaki köylerde gerçekleşen iki saldırıda 50'den fazla Müslüman öldürüldü. Mağdurlar arasında en az sekiz çocuk, beş kadın ve üç yaşlı erkek bulunuyordu.

Yaşları yedi ve 18 olan iki kız çocuğu en genç mağdurlardı, en yaşlı mağdur ise 70 yaşındaydı.

Ülkede bulunan uluslararası barış koruma güçleri Müslüman sivillere yönelik etnik temizliği engelleme konusunda yetersiz ve başarısız. Uluslararası toplum, katliamları durdurmayı gerçekten istiyorsa, barış güçlerinin yeterli ölçüde desteklenmesini ve Müslümanların tehdit edildiği bölgelerde bulunmalarını sağlamalı.

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi ve MAZLUMDER olarak Afrika Birliği'ni Orta Afrika Cumhuriyeti'ndeki etnik temizliğin ve insanlık krizinin durdurulması amacıyla harekete geçmeye ve barış güçlerini gerektiği şekilde desteklemeye çağırıyoruz.

Siz de bir imza verin ve bu insanlık krizine karşı ses çıkarın!

PUTIN, BASKIYA SON VER!

22 OCAK 2014

Ocak ayında karlı bir gecede kartopu savaşı yapmak için bir grup St Petersburg'da toplandı. Ancak oyun istedikleri gibi gitmedi. Polis, "izinsiz" bir şekilde toplandıkları gerekçesiyle grubu dağıttı. Şaka gibi görünebilir, ancak bu olanlar gerçek! Rusya'da toplanma, örgütlenme ve ifade özgürlüğü hakları her geçen gün daha çok kısıtlanıyor.

İktidara tekrar gelişinden bu yana Devlet Başkanı Vladimir Putin, toplanma özgürlüğünü ciddi şekilde kısıtlayan, LGBTİ bireyleri hedef gösteren, "hakareti" ve dini duyguları "aşağılama"yı suç sayan ancak gerçekte muhalif sesleri bastıran ve cezalandıran, insan hakları aktivizmini suç saymak amacıyla "vatana ihanet" ve "casusluk" tanımlarını genişleten kanunları uygulamaya koydu.

Bu kanun ve uygulamalar yalnız uluslararası insan hakları standartları ile değil, Rusya'nın kendi anayasası ile de uyumsuz. Uluslararası Af Örgütü olarak, Rusya'ya "Baskıya son ver! İfade, toplanma ve örgütlenme özgürlüklerini güvence altına al" talebimizi iletmek üzere imza kampanyası gerçekleştirdik.

UA 16/14

AKTİVİST DİMİTRİ BULATOV KAYIP!

27 OCAK 2014

Ukrayna'da Kasım 2013'te başlayan ve yetkililerin güç kullanarak karşılık verdiği Euromaydan gösterileri sırasında Automaydan araba konvoylarını örgütleyen aktivist Dimitri Bulatov 23 Ocak'ta "kayboldu". Dimitri, bir gün önce protesto eylemleri düzenlemekte ve toplantılara katılmaktaydı. Kayboluşu, çevik kuvvetin 23 Ocak'ta sabahın erken saatlerinde protestocuların yer aldığı araba konvoylarına yönelik müdahalesinin ve protestocuların resmi olmayan bir şekilde gözaltına alınmasının hemen ardına denk geliyordu ve işkence ve kötü muameleye maruz kalmış olma ihtimali yüksekti.

Ukrayna yetkililerinden, Dimitri Bulatov'un nerede olduğunu araştırmalarını ve güvenliğini sağlamalarını ve gözaltında bulunuyorsa derhal ailesine ve bir avukata erişimini sağlamalarını talep ettik.

Dimitri Bulatov 30 Ocak'ta Kiev'in dışında işkenceye uğramış bir şekilde bulundu. Kimliği belirsiz kişiler tarafından kaçırıldığını ve günlerce işkenceye uğradığını belirten Bulatov için acil eylemimize katılan herkese teşekkür ederiz.

#AliİsmailKorkmaz

Türkiye'de Cezasızlığa Son!

Gezi Parkı eylemleri sırasında öldürülen kişilerin davasını gözlemlemeye ve faillerin cezalandırılması talebimizi dile getirmeye devam ediyoruz. Eskişehir'de 2 Haziran 2013'te bir sokak arasında aralarında polislerin de olduğu sivil giyimli kişiler tarafından dövülen ve aldığı darbeler sonucu 10 Temmuz'da hayatını kaybeden 19 yaşındaki Ali İsmail Korkmaz'ın davası gözlemlediğimiz davalardan biri. Dört polis memuru ve dört sivilin yargılandığı davanın ilk duruşması 3 Şubat'ta Kayseri'de başladı.

Türkiye Şubesi olarak ilk duruşmanın görüldüğü gün internet ortamında bir fotoğraf eylemi başlattık. "Türkiye'de cezasızlığa son!", "Ali İsmail Korkmaz cinayetinin tüm sorumluları yargılsın", "Adalet istiyoruz!" mesajlarıyla çekilmiş fotoğraflarını bizimle paylaşan herkese teşekkür ederiz. Fotoğraf eylemimiz bir sonraki duruşma tarihi olan 12 Mayıs 2014 tarihine kadar devam ediyor. Yurt içinden ve yurt dışından katılımın yüksek olduğu eylemimize "Cezasızlığa son!" diyen herkesin desteğini bekliyoruz. Bunun için tek yapmanız gereken mesajlarınızın yazdığı fotoğraflarınızı medya@amnesty.org.tr adresine e-posta ile ya da sosyal medya üzerinden (Facebook sayfamıza mesaj ile veya Twitter üzerinden "@aforgutu" yazarak) 12 Mayıs 2014 tarihine kadar göndermek. Fotoğraflarınızı Adalet Bakanlığı'nın dikkatine sunacağız ve 12 Mayıs'ta Kayseri'de görülecek duruşmaya taşıyacağız.

Urfa'da Tanışma Toplantısı!

Urfa'da bir aktivist grup kurarak çalışmalarımıza aktif katılım göstermek isteyen aktivist adaylarımızla tanışmak üzere 19 Aralık 2013 tarihinde Urfa'da tanışma toplantısı düzenledik. 20 kişinin katıldığı toplantıda Uluslararası Af Örgütü'nü tanıttık ve Türkiye Şubesi'nin çalışmaları

hakkında bilgi verdik. Ardından aktivist adaylarımızla birlikte Urfa'da yapılabilecek çalışmalar üzerine birlikte kafa yorduk. **Siz de kendi şehrinizde yerel bir aktivist grubu kurmak için bize yazın: aktivizm@amnesty.org.tr**

Rusya, Neredesin Aşkım?

Bu yıl Soçi Kış Olimpiyatlarına ev sahipliği yapan Rusya'da hükümet, 2012 Londra Olimpiyatları'nın ardından, olimpiyat ilkeleri olan ayrımcılık yapmama, eşitlik, kapsayıcı olma, saygı ve karşılıklı anlayış ile insan haklarının desteklenmesi konusunda kamu önünde taahhütte bulundu. Fakat Rusya bunun tam tersi şekilde davranıyor. 2012'de kabul edilen "küçükler arasında geleneksel olmayan cinsel ilişkilerin propagandası" yasası, LGBTİ bireyleri ve aktivistleri "hedef" gösteriyor ve ifade, toplanma ve örgütlenme özgürlüklerini yok sayıyor. Bu yasayla birlikte ülkede LGBTİ bireylere ve aktivistlerine yönelik kovuşturmaların yanı sıra ayrımcılık, saldırı ve tacizlerde gözle görülür artış gözlemlendi. Bu kanunun son mağdurlarından biri LGBTİ aktivisti Elena Klimova oldu. Urallar'ın Nijniy Tagil şehrinde bir gazeteci olan Elena Klimova, ergenlik dönemindeki LGBTİ bireyleri desteklemeyi amaçlayan internet projesi nedeniyle, "geleneksel olmayan cinsel ilişkilerin propagandası" ile suçlanıyor. 14 Şubat Sevgililer Günü'nde, Kaos GL ile birlikte, Ankara'da Rusya Federasyonu Büyükelçiliği'nin ve İstanbul'da Rusya Federasyonu Başkonsolosluğu'nun önünde eş zamanlı eylem yaparak "Aşk savunmak suç değil!" dedik. Ayrıca Rusya'ya LGBTİ haklarının insan hakları olduğunu hatırlatmak üzere bir basın açıklaması okuduk ve LGBTİ bireylerin yaşam hakkı ile birlikte ifade, toplanma ve örgütlenme özgürlükleri gibi temel haklarını güvence altına almalarını talep ettik. Aynı zamanda Elena Klimova'ya yönelik suçlamaların düşürülmesi çağrısında bulunduk. Basın açıklamasının ardından sokakta "Sevgililer Günü" kartlarımızı dağıtarak "Aşkın cinsiyeti yoktur. Yaşasın özgür aşk!" dedik.

7 yıl sonra...

Hala Hrant, Hala Adalet!

Türkiyeli bir Ermeni olan Hrant Dink'in, editörlüğünü yaptığı Agos Gazetesi önünde öldürülmesinin üzerinden yedi yıl geçti. Fakat adalet hala tam anlamıyla yerini bulmuş değil. 2010 yılında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin, yetkililerin, Dink cinayetinin gerçekleşmesini önleyebilecek istihbaratı değerlendirmediklerine ve devlet görevlilerinin cinayeteki rollerini araştırmakta başarısız olduklarına hükmetmesine rağmen Dink'in öldürülmesinde rolü olduğu iddia edilen tüm devlet kurumları ve yetkilileri kapsamlı bir şekilde soruşturulmuş değil. Ve bu yapılamadan adaletin sağlanması ancak bir hayal olarak kalabilir.

Dink, Ermeni kimliği ve Ermenilerin 1915 yılında uğradıkları katliamlarla ilgili Türkiye'nin resmi tarih tezini açık ve eleştirel bir şekilde tartışmaya istekli oluşuyla öne çıkıyordu. Görüşlerini açıkladığı için defalarca kovuşturmayla uğramıştı.

2005 yılında, Ermeni asıllı Türkiye vatandaşlarının kimliği ile ilgili yazdıklarından dolayı "Türklüğe hakaretten" altı ay hapis cezasına mahkum edilmişti. Tüm bu kovuşturmalar kendisini hedef tahtasına oturtmuş ve cinayetine giden yolu açmıştı.

Öldürülmesinin yedinci yılında bir kez daha Hrant Dink'i anmak amacıyla Kadıköy İkinci Yeni Kafe'de, Bülent Arınlı'nın yönettiği "Kırlangıcın Yuvası" ve Ümit Kıvanç'ın yönettiği "19 Ocak'tan 19 Ocak'a" adlı belgesel filmlerin gösterimini gerçekleştirdik.

Çağlayan Adliyesi 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yeniden görülmekte olan davanın 12 Şubat'ta görülen dördüncü duruşmasının ardından, 21 Şubat tarihinde ise davanın yedi yılını ve son durumunu konuşmak üzere Beyoğlu'ndaki ofisimizde Dink ailesi avukatı Hakan Barkicioğlu ile bir araya geldik.

Uluslararası Af Örgütü olarak bir kez daha diyoruz ki, **Dink'in öldürülmesinde rolü olduğu iddia edilen tüm devlet kurumları ve yetkilileri kapsamlı bir şekilde soruşturulmalıdır. Adalet ancak bu şekilde sağlanabilir.**

Sizi
Uluslararası Af Örgütü
adına insan hakları
ihlalleri konusunda
acil eyleme çağırıyorum.
<http://acileylem.amnesty.org.tr>
adresinizi yaret edin,
bir mektup da
siz imzalayın.